

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

18. januar 2015

NEDELJA	2. MED LETOM – ZAČETEK EKUMENSKE OSMINE
18.01.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Jožeta Pohole, obl.,</i> <i>njegove starše in Marjana Zagorec</i> <i>ob 10h za +Terezijo in vse Vengustove, obl.</i>
Ponedeljek	Makarij
19.01.	<i>ob 7h za rodbino Vengust in Rehar</i>
Torek	Fabijan in Sebastijan
20.01.	<i>ob 7h za rajne starše Žagar in Guček,</i>
Sreda	Neža
21.01.	<i>ob 18h za +Milana Štefančič, osmina</i>
Četrtek	Vincenc
22.01.	<i>ob 8h na Pernovem za +Martina in Jožefo Golavšek, obl.</i>
Petek	Henrik Suzo
23.01.	<i>ob 7h za +Toneta in Marijo Rozman</i>
Sobota	Francišek Saleški
24.01.	<i>ob 7h za zdravje</i>
NEDELJA	3. MED LETOM – NEDELJA SVETEGA PISMA
25.01.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Ivanko Vehovar</i> <i>ob 10h za +Franca in Ano Arnšek, obl.</i>

*****

OB 2. NEDELJI MED LETOM

Naslednji dan je Janez spet stal tam in z njim dva izmed njegovih učencev; in ko se je ozrl v mimo gredočega Jezusa, je rekel: »Glejte, Jagnje Božje!« Oba učenca sta slišala njegove besede in sta šla za Jezusom.

(Jn 1,35–37)

Jn 1,35–42

OSEBNO SREČANJE

Iz evangeljskih poročil je razvidno, da je Janez Krstnik pozornost svojih poslušalcev, ki so se ob Jordanu gnetli okoli njega, vse bolj usmerjal k tistemu, čigar pota je pripravljaj. Pokazal je veliko duhovno širino – mi bi danes rekli, da je imel ekumenskega duha.

Za edinost se kristjani trudimo zato, da bi odstranili nasprotja, ki so se v teku zgodovine med nami nakopičila. Doseči jo bo mogoče le s prijateljskim in enakopravnim pogovorom. So pa nekateri, ki so tako prepričani o lastnem prav, da vsak pogovor že vnaprej odklanjajo. Strah jih je, da bi se v pogovoru morda odkrila kakšna njihova zmota ali pa bi nasprotni strani v čem morali dati prav. Bojijo se, da bi priznanje česa takšnega okrnilo njihovo čast in omajalo njihov ugled. Ne uvidijo pa, da si ugled spodkopavajo prav z odklanjanjem pogovora. Nevede so žrtev občutka lastne manjvrednosti. Ko bi ga premagali in se spustili v pogovor, bi se skupaj s sogovornikom povzpeli do višje resnice, ki bi presegla obe strani, ju osvobodila ter privedla do zelene edinosti. Pravi ekumenizem nikoli ne vodi navzdol, vedno le navzgor. Ko je Krstnik svoje poslušalce usmerjal k Jezusu, se njegova veličina ni manjšala, temveč je ravno zaradi tega tudi sam postajal vedno večji.

Ko se je ozrl na mimo gredočega Jezusa ter o njem rekel, da je Jagnje Božje, sta to slišala dva učenca. Šla sta za Jezusom, se z njim spustila v pogovor ter ostala pri njem ves tisti dan. Pozneje sta se mu za vselej pridružila. Eden je napisal čudovit evangelij, drugi pa je zvestobo Jezusu zapečatil z lastno krvjo. Pomeni, da je njuno srečanje ob Jordanu moralo biti zelo osebno in doživeto in je pustilo v njima neizbrisen vtis.

Razna so pota, po katerih se pride do Jezusa: verska vzgoja, lep cerkveni obred, poučna knjiga, duhovne vaje, pogovor z vernim človekom ... V mnogih primerih pa ta poznanstva sčasoma zbledijo ali gredo celo v pozabo. Dokazujejo, da so bila le zunanja in da niso segla do srca. Za vse življenje in v vseh preizkušnjah pa bo Jezusu ostal zvest tisti, ki se je z njim srečal osebno.

Po: Beseda da Besedo

DANES ZAČENJAMO TEDEN MOLITVE ZA EDINOST MED KRISTJANI ...

Morda se še spomnite, da smo preteklo nedeljo ob prazniku Jezusovega krsta razmišljali o njegovem in našem krstu: kako smo deležni neizmernega dostojanstva krsta, da smo po njem postali Božji otroci, Kristusovi bratje in sodediči kraljestva. Ali

uresničujemo krst v življenju, se pa vidi v naši edinosti in ljubezni.

Če smo pri krstu postali vsi bratje in sestre, ali v resnici tako tudi živimo? Pa ne samo s katoličani, pač pa tudi z ostalimi kristjani, pravoslavnimi in protestanti?

Pred nami je teden krščanske edinosti. Prav je, če se nanj duhovno pripravimo, da ne bo šel mimo nas neopaženo in brez sadu.

Ko je Jezus ustanovil Cerkev, je goreče molil, da bi bila edina, nerazdeljena. Toda že čez dobrih tisoč let se je razdelila (pravoslavje) in čez petsto let še enkrat (reformatorji). Iskati danes krivdo ni umestno. Ta je bila obakrat na obeh straneh. Pomembneje za nas je, da si prizadevamo edinost zopet vzpostaviti – vsak po svojih močeh.

Ker smo si vzeli za vzor Jezusa Kristusa, naj nam bo to tudi glede ekumenskega življenja. Pri svojih bratih in sestrah, ki so prav tako krščeni v Kristusa kakor mi, čeprav so od nas ločeni, ne bomo gledali na ovire in malenkostne razlike, pač pa na to, ali vsi častimo Boga v duhu in resnici.

V tednu ekumenske osmine prosimo predvsem za to!

Po: Bogoslužno leto B